

A szomorú királykisasszony

Egyszer volt, hol nem volt, volt a világon egy király, annak volt egy gyönyörűséges szép leánya, aki soha el nem mosolyodott, mindig szomorú volt, senki se tudta megnevetetni. A király nagyon szomorkodott azon, hogy az ő gyönyörű szép leánya úgy a bűnnek adta magát; kihirdette az országban, hogy aki az ő leányát megneveteti, annak adja feleségül fele királyságával együtt.

Élt abban az időben egy pásztor, annak volt egy kis aranyszőrű báránkjája, ennek az a tulajdonsága volt, hogy aki hozzányúlt, úgy odaragadt, mintha csak belőle lett volna kinőve. Egyszer a pásztor kihajtotta legelni, amint legelteti, arra megy egy eladó leány; megsimogatta a bárányt, mindjárt odaragadt. Elkezdte a pásztor:

- Hőj elő, hőj elő, édes aranyszőrű báránkám, szőröd szálán a nagy lány.

Hajtotta tovább a báránkját, arra ment egy pap, ráütött a botjával a lányra.

- Ej, te nagy bolond, mit töltöd itt az időt? - mindjárt odaragadt. Megint elkezdte a pásztor:

- Hőj elő, hőj elő, édes aranyszőrű báránkám, szőröd szálán a nagy lány, nagy lány hátán pálca, pálca végén a pap.

Azután arra ment egy asszony egy sütőlapáttal a kezében. Ráütött a sütőlapáttal a pap farára.

- Ugyan, tiszteletes uram, minek bántja azt a szegény

leányt! Ez is odaragadt; megint elkezdte a pásztor:

- Hőj elő, hőj elő, édes aranyszőrű báránkám, szőröd szálán a nagy lány, nagy lány hátán pálca, pálca végén a pap, pap farán a lapát, lapát végén asszony.

Jött arra megint egy katona, vezetett arra egy paripát; megfogta az asszony karját csintalanságból, mindjárt odaragadt. Megint elkezdte a pásztor:

- Hőj elő, hőj elő, édes aranyszőrű báránkám, szőröd szálán a nagy lány, nagy lány hátán a pálca, pálca végén a pap, pap farán lapát, lapát végén asszony, asszony karján katona, katona kezében kantárszár, kantárszáron paripa.

Megint jött egy takács egy csomó vászonnal, rávágott a paripa farára.

- Ejnye, be szép paripa ez! - Azzal ez is odaragadt. Elkezdte a pásztor:

- Hőj elő, hőj elő, édes aranyszőrű báránkám, szőröd szálán a nagy lány, nagy lány hátán a pálca, pálca végén a pap, pap farán lapát, lapát végén asszony, asszony karján katona, katona kezében kantárszár, kantárszáron paripa, paripa farán vászon, vászon végén takács.

Megint jött egy varga, hozott egy csomó kaptát, rávágott a takácsra.

- Mit bámul itt, komámuram?

Ez is odaragadt. Csak elkezdte a pásztor:

- Hőj elő, hőj elő, édes aranyszőrű báránycám, szőröd szálán a nagy lány, nagy lány hátán
pálca, pálca végén a pap, pap farán lapát, lapát végén asszony, asszony karján katona,
katona kezében kantárszár, kantárszáron paripa, paripa farán vászon, vászon végén takács,
takács hátán kapta, kapta végén varga.

Amint így terelgette őket előre, arra ment a király a szomorú lányával. A királykisasszony,
amint azt a furcsaságot meglátta, olyan jóízűt nevetett, hogy majd eldőlt bele.

A király is, amint meglátta, magához hívatta a pásztort, neki adta fele királyságát meg a
szép leányát; megesküdtek, nagy lakodalmat csaptak még ma is élnek, ha meg nem haltak.